

زمان در زندان

بررسی سیاست‌گذاری تقویم در سال‌های
پس از انقلاب اسلامی

زهره سروش فر

۱۳۹۸

سروش فر، زهره، -۱۳۶۰	سرشناسه
زمان در زندان: بررسی سیاست‌گذاری تقویم در سال‌های پس از انقلاب اسلامی / زهره سروش فر،	عنوان و نام پدیدآور
تهران: آرما، ۱۳۹۸.	مشخصات نشر
۲۲۴ ص.	مشخصات ظاهری
کتاب‌های سرو (مطالعات فرهنگ شیعی)؛ ۱۷. دبیر مجموعه محسن حسام مظاہری.	فروست
۲-۶۲-۸۶۷۹-۶۰۰-۹۷۸	شایک
فیبا	وضعیت هنرست نویسی
بررسی سیاست‌گذاری تقویم در سال‌های پس از انقلاب اسلامی.	عنوان دیگر
ایران - تاریخ - گاهشماری	موضوع
Iran - History -- Chronology	موضوع
ایران - تاریخ - انقلاب اسلامی، ۱۳۵۷ - گاهشماری	موضوع
Chronology -- ۱۳۷۴ ,Iran -- History -- Islamic Revolution	موضوع
DSR.۷۶	رده بندی کنگره
۹۵۵/۰۷۲	رده بندی دیوبسی
۵۷۱۸۱۸۱	شماره کتابشناسی ملی

| نشر آرما |

زمان در زندان

بررسی سیاست‌گذاری تقویم در سال‌های پس از انقلاب اسلامی

زهره سروش فر

ویرایش: گروه ویراستاری خط، افسانه دهکامه

طراحی و صفحه‌آرایی: گروه فرهنگی هنری مسک

شایک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۶۷۹-۶۲-۲

شماره‌گان: ۵۰۰ نسخه / نوبت چاپ: اول / قیمت ۳۰۰۰ تومان

کلیه‌ی حقوق محفوظ و مخصوص نشر آرما است.

تکثیر، انتشار و بازنویسی این اثر یا قسمتی از آن (به هر صورت از قبیل کاغذی، الکترونیکی و صوتی)

بدون اجازه‌ی مکتوب ناشر ممنوع است و پیگرد قانونی دارد.

کتاب‌های سرو

مطالعات فرهنگ شیعی

دبيرمجموعه: محسن حسام مظاہری

۱۷

«کتاب‌های سرو» مجموعه‌ای از پژوهش‌های فرهنگی اجتماعی در موضوع تشیع و شیعیان است. در این مجموعه، به تشیع بهمنابه‌ی «دین زیسته» و از منظر دانش‌های اجتماعی (جامعه‌شناسی، انسان‌شناسی، ارتباطات و رسانه و مطالعات فرهنگی) پداخته شده و مقولات و مسایل انصمامی مرتبط با این مذهب و وضعیت پیروانش در دنیای امروز مورد بررسی و مطالعه قرار می‌گیرد. به تبع تنوع این مقولات و مسایل، گستره‌ی موضوعی کتاب‌ها نیز وسیع است و مواردی چون مناسک و آیین‌های شیعی (عزاداری، زیارت، نذر، اعتکاف وغیره)، سازمان رسمی شیعه (حوزه و روحانیت)، گفتمان‌های شیعی، زیست روزمره، فرهنگ مادی و معنوی شیعیان و موارد مشابه دیگر را شامل می‌شود.

فهرست

۱۳	ماجرای من و تقویم
۱۷	درآمد: چه موضوعی تقویم را به مسئله‌ای برای پژوهش تبدیل می‌کند؟
۱۹	وقت طلاست
۲۳	اختراع تقویم
۲۶	تعليق و تعلق
۲۹	تحولات تقویم جوامع مدرن
۳۶	تقویم ایران
۳۶	یک چالش تاریخی
۳۸	در یک زمین و چندین آسمان
۴۰	جامعهٔ مناسبتی؟
۴۵	بخش اول: زمان‌هایی برای سنت، سنتی برای آینده
۴۷	فصل اول: این نیز زمان است؟
۴۹	زمان در عصر مدرن: دونده‌ای با کفشهای آهنین
۵۶	سیاستگذاری زمان: مدیریت امر سیال
۶۱	دوگانه‌های زمانی: با کدام عینک می‌نگرند؟
۶۱	زمان قدسی-زمان عرفی (امیل دورکیم)
۶۲	برساختهٔ ما یا من؟

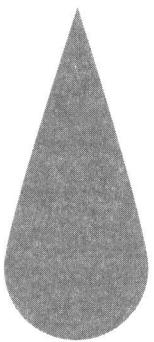
۶۶	مستقیم روبه جلو؛ هیچ وقفه‌ای تحمل نمی‌شود.....
۶۹	بی‌زمانی و زمان‌مندی (میرجا الیاده).....
۷۳	زمان کار و زمان فراغت (نوربرت الیاس).....
۷۹	زمان عادی و زمان استثنایی (ماکس ویر).....
۷۹	عرف محور و نهاد محور.....
۸۲	روزمرگی به مثابه آموزه‌ای دینی؛ کمرنگ شدن تمایز قدسی و عرفی.....
۸۴	رستگاری در بی وقفه زیستن است.....
۸۷	هیچ لحظه‌ای خاص نیست.....
۹۱	فصل دوم: حافظه جمعی
۹۵	تاریخ و حافظه جمعی
۱۰۱	حافظه جمعی و هویت
۱۰۴	حافظه، سنت، «ابداع سنت»
۱۱۱	فصل سوم: تقویم
۱۱۳	زمان به ما نظم می‌بخشد و ما به زمان نظم می‌بخشیم.....
۱۱۳	تقویم از آغاز تاکنون
۱۱۶	روزهایی بی‌نام
۱۱۹	کارکردهای اجتماعی تقویم
۱۲۰	یک «آن»
۱۲۱	غليان جمعی
۱۲۲	هم‌بستگی اجتماعی و هویت جمعی
۱۲۷	افراط، تفریح و تخلیه انرژی
۱۲۹	بخش دوم: سیاست‌گذاران تقویم ایران
۱۳۱	فصل اول: تاریخچه تقویم ایران

دوران پیش از ورود اسلام	۱۳۳
دوران پس از ورود اسلام تا قرن نهم هجری	۱۳۵
از قرن نهم هجری تا کنون	۱۳۶
تقویم ایران معاصر(پیش و پس از انقلاب)	۱۳۸
تدوین تقویم: چهره «منجم»	۱۳۸
دولتی شدن استخراج تقویم و ثبت مناسبت‌ها	۱۳۹
الگوهای تغییر	۱۴۲
دوران پس از انقلاب و دوران جنگ (۱۳۵۷ تا ۱۳۶۸)	۱۴۵
دوران سازندگی (۱۳۶۸ تا ۱۳۷۶)	۱۴۷
دوران اصلاحات (۱۳۷۶ تا ۱۳۸۴)	۱۴۸
دوران عدالت (۱۳۸۴ - ۱۳۹۲)	۱۵۰
فصل سوم: سازوکار تصمیم‌گیری درباره نامگذاری روزها.	۱۵۳
شورای فرهنگ عمومی	۱۵۵
ساختمان شورای فرهنگ عمومی	۱۵۶
کمیسیون نامگذاری روزهای خاص	۱۵۷
فرایند تصویب مناسبت‌ها	۱۵۷
معیارهای نامگذاری روزهای خاص	۱۵۹
فصل سوم: ارائه یک نمونه (تقویم سال ۱۳۹۰)	۱۶۱
علل انتخاب تقویم ۱۳۹۰	۱۶۳
تصویف تقویم ۱۳۹۰	۱۶۳
آخرین مصوبات شورای فرهنگ عمومی درباره ثبت مناسبت‌ها	۱۶۴
بررسی مناسبت‌ها	۱۶۷
مناسبت‌های موجود در متن اصلی	۱۶۷
دسته‌بندی اول	۱۶۸

۱۷۴	دسته‌بندی دوم
۱۷۵	دسته‌بندی سوم
۱۷۷	دسته‌بندی چهارم
۱۷۷	مقایسهٔ مناسبت‌ها با یکدیگر و بررسی نسبت آن‌ها
۱۷۷	مناسبت‌های موجود در متن اصلی تقویم
۱۷۸	دسته‌بندی اول
۱۷۹	دسته‌بندی دوم
۱۷۹	دسته‌بندی سوم
۱۷۹	دسته‌بندی چهارم
۱۸۰	دسته‌بندی پنجم
۱۸۱	بخش سوم: تقویم از آن کیست؟
۱۸۳	سیاست‌ها
۱۸۳	تأکید بر تمایز
۱۸۵	توجه به گذشته، اما کدام گذشته؟
۱۸۹	کارکردهای ناشی از تمرکز بر گذشته
۱۸۹	احیای ارزش‌ها
۱۹۰	تقویت همبستگی اجتماعی
۱۹۱	تأکید بر مناسک و غلیان جمعی
۱۹۵	فعال کردن حافظهٔ جمعی
۱۹۵	همیشه بوده‌ایم
۱۹۷	تأکید بر تصویر مظلومیت همواره
۲۰۱	فهرست منابع و مأخذ
۲۰۳	منابع فارسی
۲۰۴	منابع لاتین
۲۰۶	منابع استفاده شده از شورای فرهنگ عمومی

ضمایم

۲۰۹	ضمیمه شماره ۱
۲۱۱	سیاست فرهنگی کشور
۲۱۴	ضمیمه شماره ۲
۲۱۴	شورای فرهنگ عمومی
۲۱۴	اعضای شورای فرهنگ عمومی
۲۱۵	وظایف شورا
۲۱۶	دیرخانه شورای فرهنگ عمومی
۲۱۹	ضمیمه شماره ۳
۲۱۹	آیین نامه های نامگذاری روزهای خاص
۲۱۹	آیین نامه مصوب سال ۱۳۷۲
۲۲۱	آیین نامه مصوب سال ۱۳۸۸
۲۲۲	ضمیمه شماره ۴
۲۲۲	ضمیمه شماره ۵
۲۲۳	ضمیمه شماره ۶
۲۲۳	نمونه هایی از ابداع مناسبت های جدید که هنوز وارد تقویم نشده اند:

ماجرای من و تقویم

ماجرای از زمانی آغاز شد که برای پایان نامه کارشناسی ارشد دنبال موضوع می‌گشتم و بیش از هر موضوعی مسئله «زمان» برایم جذاب بود. هرچقدر بیشتر درباره این مفهوم اساسی و پیچیده مطالعه می‌کردم، بیشتر به آن علاقه مند می‌شدم و مصمم تر برای انتخاب موضوعی در حوزه بحث «زمان اجتماعی». این موضوع همان قدر که مرا جذب می‌کرد، برای انتخاب موضوع مشخص و قابل بررسی در حوزه مباحث جامعه شناختی گیجم می‌کرد؛ زیرا آن قدر گستره و عمیق بود که نمی‌دانستم چطور می‌توانم مسئله مشخص و کوچکی را در درون آن بیابم. بالاخره موضوعی را در حوزه مورد علاقه‌ام که جامعه شناسی دین بود، انتخاب کردم: ارتباط زمان با مسئله دینی. در این زمینه بسیار مطالعه و با چند استاد مشورت کردم. در نهایت، پروپوزالی نوشتیم و با استاد راهنماییم، دکتر سارا شریعتی، درباره آن صحبت کردم؛ اما ایشان موضوع را بیشتر فلسفی الهیاتی دانستند که در قالب یک تحقیق جامعه شناختی نمی‌گنجید. از مشورت با ایشان سرانجام، به بررسی «تقویم» و مناسبت‌های آن و به ویژه مناسبت‌های مذهبی رسیدم؛ موضوعی که از آن زمان تا امروز هر بار با کسی آن را مطرح کردم، با تعجب و حیرت از من پرسیده است: «یعنی چه؟ چه چیزی را می‌خواستی بررسی کنی؟ دنبال چه بودی؟» و البته اعتراف می‌کنم برای خودم هم در زمان آغاز کار، به همان اندازه ناشناخته و عجیب به نظر می‌آمد. مانند واردشدن به اتفاقی کاملاً تاریک بود. تمام راه را کورمال کورمال قدم برمی‌داشتم. بارها و بارها از ادامه

کار ناامید شدم و احساس کردم در کارم با بن‌بستی مواجه شدم که نمی‌توانم از آن بگذرم؛ ولی هر بار با راهنمایی‌های دکتر شریعتی دوباره راه را پیدا کردم.

ناشناخته بودن موضوع در هر دو حوزهٔ میدانی و نظری مصادق داشت. برای آنکه بتوانم با ابعاد مختلف موضوع آشنا شوم، به مطالعهٔ کارهای مشابه نیازمند بودم؛ اما جست‌وجوهایم دربارهٔ تحقیقاتی مشابه در درون ایران کاملاً بی‌نتیجه ماند. بدین ترتیب، به سراغ مطالعات نظری رفتم و خیلی زود دریافتیم که نظریه‌پردازی جامعه‌شناسی دربارهٔ موضوع تقویم، جدید بوده و تعداد کارهایی که در این زمینه انجام شده، نسبت به بسیاری از موضوعات دیگر، محدود است. جست‌جو دربارهٔ موضوع تقویم، زمان اجتماعی، زمان مقدس و نمونه‌هایی از این قبیل، در حدود سه ماه طول کشید و در این مدت توانستم با وجود محدودیت‌های بسیار برای دسترسی به مقالات و کتاب‌ها، چندین و چند مقاله و کتاب را دانلود کنم. مطالعه و ترجمه این میزان از متون انگلیسی هم خود داستان دیگری بود.

مشکل دیگر دست‌یابی به اسناد و مدارک مربوط به سیاست‌گذاری تقویم بود که در شورای فرهنگ عمومی وجود داشت. به شورای فرهنگ عمومی و کمیسیون نام‌گذاری ایام خاص رجوع کردم. برای ارائهٔ معرفی نامهٔ دانشگاه و توضیح دربارهٔ کاری که می‌خواستم انجام دهم، چند بار دیگر به آن‌جا رفتم و با وجود آنکه در ابتدام موافقت‌شان را اعلام کرده بودند، در نهایت، به ارائهٔ چندین پژوهش انجام شده دربارهٔ تقویم و به‌ویژه موضوع تعطیلات آن و برخی مطالب دربارهٔ آشنایی با شورا و اعضاء و خلایفش اکتفا کردند و وقتی درخواست کردم صورت جلسات مربوط به جلسات تصمیم‌گیری در خصوص مناسبت‌ها در کمیسیون نام‌گذاری را به من بدهند، با من مخالفت شدیدی کردند و گفتند این اسناد محروم‌انه است و امکان دسترسی به آن‌ها برای افراد خارج از شورا نیست. به هر حال، تلاش کردم با استفاده از همان اطلاعات و اطلاعاتی که در سایت شورا موجود بود، کارم را پیش ببرم.

اما بزرگ‌ترین چالش من در این پژوهش، پیدا کردن خود تقویم‌ها بود. در ابتدای

کار، فکرمی کردم این تقویم‌ها همه‌جا در دسترس هستند، اما فقط کافی بود وارد میدان پژوهش شوم تا دریابم هیچ آرشیوی از تقویم رسمی کشور در نهادهای اصلی مرتبط با آن وجود ندارد. به مؤسسهٔ ژئوفیزیک دانشگاه تهران رفتم و متوجه شدم تقویم‌ها را از ابتدای دههٔ ۸۰ در اختیار دارند و به من گفتند برای یافتن آرشیوی از تقویم‌ها بسیار تلاش کرده‌اند؛ اما تاکنون بی‌نتیجه بوده است. در کتابخانهٔ مرکزی دانشگاه تهران و تالارهای مختلف آن، مانند تالار ایران‌شناسی، بارها حضور پیدا کردم و به جست‌جو پرداختم؛ اما کاملاً بی‌نتیجه بود. سورای فرهنگ عمومی هم تقویم‌ها را از دههٔ ۷۰ به بعد در اختیار داشتند که شورا مسئول نام‌گذاری تقویم شده بود. در کتابخانهٔ ملی چنین آرشیوی را پیدا کردم؛ اما به من گفتند تقویم‌ها در میان تمامی اسناد دیگر غیرکتابی پراکنده است و پیداکردن‌شان ماه‌ها طول خواهد کشید و هنوز به طور مشخص در بخش مجزایی گردآوری نشده‌اند و به همین علت، در دسترس نیستند. نبود آرشیو منسجم و در دسترس، همواره یکی از مشکلات اساسی محققان ایرانی بوده و هست؛ ولی هرگز گمان نمی‌کردم چیزی تا این اندازه دم‌دستی که در هر خانه‌ای پیدا می‌شود، تبدیل به چنین دُرْتایابی شود! در نهایت، به سراغ همان خانه‌ها رفتم و در خانهٔ یکی از اقوام نزدیک که به نگهداری سرسید علاقه داشت و در آن‌ها از قدیم، مطالب و خاطراتی را یادداشت کرده بود، آرشیو نسبتاً کاملی از تقویم‌ها را یافتیم و آن دم، لحظهٔ رستگاری بود!

خلاصه با مشکلات مختلفی که در راه بود، بالاخره این راه به پایان رسید و توانستم سیاست‌گذاری‌های حکومت ایران را در سال‌های پس از انقلاب دربارهٔ تقویم بررسی کنم. البته ادعا نمی‌کنم همهٔ ابعاد آن را واکاویده‌ام و آنچه دربارهٔ این سیاست‌ها گفتنی بوده است، بیان کرده‌ام. مطمئن هستم این ابتدای راه است و اگر آن را ادامه دهم، در آینده به مسائل وسیع‌تر و عمیق‌تری در این زمینه پی‌خواهم بود.

در پایان، لازم می‌دانم از خانم دکتر سارا شریعتی، استاد ارجمند، تشکر و قدردانی کنم که اگر راهنمایی‌های راهگشاشیش نبود، این کار هرگز به ثمر نمی‌رسید. از اینکه سال‌هاست دانشجوی ایشان هستم، به خود می‌باشم.